

Esirin diğ er tabakalarına geebilece ek mi?



Böyle bir sorunun cevabı olarak, “geçilmiş bile” diyebiliriz. Bir me i e binerek Mars’a gitmek bu sema tabakalarına geçmek değildir.  nemli olan bu fizik bedenle esirden mamul sema tabakalarından bazılarına geçebilmek ve tekrar bu bizim tabakamıza (bilinen fizik  leme) sa  salim geri d nebilme tir.

H . İsa’nın (as) d nyev  bedeniyle tekrar n zul nde ve Fahr-i âlem’in (asm) Mi’ra ta yedi semadan geriye tekrar dönüşünde bu geçişlerin çok daha ilerisinin gerçekleştiğini görüyoruz. Mu’cizelerin bir işlevi de bilim dünyasına ufuk açarak teşvik etmek değil midir? 1 Sadece peygamberlerin değil, bazı ehl-i vel yetin de böyle geçişleri kısmen tecrübe ettiğini, bunun mümkün olduğunu  stadın řu ifadelerinden anlıyoruz:

“Sekene-i arz için, semaya çıkmak için bir yol vardır.”

Peki, bunun yolu, yöntemi nedir:

“A ırlıklarını bırakan ervah-ı enbiya ve evliya veya cesetlerini çıkararak ervah-ı emvat izn-i İl h  ile oraya giderler. Madem hiffet ve letafet bulanlar oraya giderler. Elbette cesed-i mis l  giyen ve ervah gibi hafif ve latif bir kısım sekene-i arz ve hava semaya (sem v ta değil ama semanın diğer tabakalarına) gidebilirler” 2

Yani mu’cize veya keramet dışında da cesed-i mis l ye d n şebilenlere, esirin tabakalarına geçmek için yol açıktır denilebilir. Birinci kat sema sayılan uzaydaki, şimdilik görünmeyen diğer altı tabakaya geçiş, bazı sekene-i arz için mümkün olduğu çıkarılabilir.

H  İsa (as), hakikaten  lmeyip âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitmedi ine ve “sem -i dünyada cesediyle yahut cism-i beşer siyle” bulunduğuna 3 göre ve sem -i dünya birinci kat sema olup kendi içinde yedi tabakaya ayrıldı ına göre ( nceki yazımıza bakılabilir) H . İsa’nın (as) bulunduğu tabakada nasıl bir özellik varsa, bu tabakaya geçişte beden ve ceset varlığını ve canlılığını koruyabilmekte ama letafet ve n raniyet kazanarak “beden-i mis l  let fetinde ve cesed-i necm  n raniyetinde” bir h le dönüşmektedir. (Haşiye 1)

Dolayısıyla bu tabakada yeme içmeye gerek kalmamakta ve me  n kayıtlarını aşıp bir anda birçok yerde bulunmak mümkün olmaktadır. H . İdris (as)’ın durumu da aynıdır. Onun hakkında “Biz O’nu yüksek bir makama kaldırdık” buyrulmuştur. 4 H . Hızır ve İlyas’ın (as) bulunduğu tabaka ise bizim tabakamıza daha yakın gibidir. (Haşiye 2) Ama onlar da bedenlen ölmüş ve berzah âlemine geçmiş olmadıkları halde yeme içme ile daim  mukayyet değillerdir (kısmen mukayyettirler) ve bir anda çok yerde bulunabilmektedirler. 5 Esirin bu tabakalar içinde bize en yakını ise cinlerin bulunduğu tabaka olmalıdır.

Zaten şunu biliyoruz ki, me  n kaydı, kesafetle doğru orantılıdır. Yoğunluk azaldıkça me  n kaydı zayıflamaktadır.

Dolayısıyla nuraniyet kazanan mekânî kayıtları aşmaya başlar. Nitekim ruhu bedenlerine galebe eden abdalların, başka bir deyişle Hz. Hızır'ın (as) makamının gölgesine girenlerin o tabakaya geçtikleri sıralarda bir anda birkaç yerde bulundukları ve yemeden durdukları meşhurdur. "Tayy-ı Mekân" tabir edilen bu hâdiselerin beraberinde "Bast-ı Zaman" dahî gerçekleşmektedir. 6 Saydığımız bu dört peygamberin çok uzun bir ömre mazhariyeti de bu yüzden olmalıdır.

"Ey Cin ve İnsan Toplumu! Göklerin ve yerin kuturlarını aşıp çıkmaya gücünüz yeterse çıkın" âyeti 7 ins ve cinni, bulundukları tabakalardan diğerlerine geçişler için birlikte çalışmaya teşvik eder gibidir. Ancak cinleri inkâr eden, esiri bile henüz tam kabul etmeyen bugünkü fizik, şimdilik bu noktada değildir.

Fiziğin keşiflerini görmeye ömrümüz herhalde yetmeyecektir. Biz de boş beklemek yerine, münevver akıl ve nûrânî kalplerin âlem-i gayb ile âlem-i şehadet arasındaki insanî berzahlar olduğunu ve iki âlemin birbiriyle temas ve muamelelerinin insan için bu noktalar üzerinden de mümkün olduğunu öğreten 8 Bediüzzaman Hazretlerini dinleyelim. Aklın ve kalbin kapılarını bu âlemlere açan tefsiriyle bu âlemleri seyre gelecek yazımızda inşallah devam edelim.

HAŞİYE 1: Hz. İsâ (as) âhiret âlemine geçmiş olmamalıdır. Birbirinden çok farklı âlemler arasındaki derin dereleri veya farkı aşmak ve geçmek için her iki âlemle de münasebettar dönüştürücü köprüler lâzımdır. Âlem-i âhiretin yüksek köşesi olan Cennetlere, yani en yüksek hayat mertebesine geçiş için anlayabildiğimiz kadarıyla üç ana köprüden veya berzaktan ya da inkılâptan geçmek gerekir. Biri kabir, diğeri haşir, üçüncüsü de sıratdır. Nasıl ki, âlem-i yakazadan âlem-i misale geçiş için uyku bir köprüdür. Nasıl ki, âlem-i dünyadan âlem-i berzaha geçiş yani adaptasyon için ölümün kendisi bir köprüdür. Hem nasıl ki, âlem-i berzaha âhirete gitmek için bekleyenlere, önce kabir hayatı (âlem-i berzah), sonra haşir dahî birer köprüdür. Aynen bunlar gibi haşir meydanından âhiretin en yüksek yerleri olan Cennetlere geçişte de sırat isminde acip bir köprü olacaktır. (bk. M. Nûriye, 10. Risale) Dünyada ibadetle terakki veya musîbetlerle tasaffî ederek kemâle eren ve nûraniyet kesbedenler, bu köprüleri kolayca bir anda geçebilirler. Böyle olmayanların ise "nura inkılâp edinceye kadar ateş ile yanması lâzımdır." (bk. M. Nûriye, Habbe)

HAŞİYE 2: Bazı müfessirlerin: "Hayatta olan dört peygamber vardır. Bunların ikisi yerde, ikisi de göktedir. Yerdekiler Hz. Hızır ile Hz. İlyas, göktekiler ise Hz. İdris ile Hz. İsa'dır (as)" demeleri bu manada anlaşılabilir. (bk. M. Vehbi, Hûlasâtü'l-Beyan, VIII, 32-34; S. SURUÇ, Peygamberler Tarihi, 131, 451, 515, 594)

Abdurrahman AYDIN

Dipnotlar:

1- 20. Söz, 2. Makam.

2- 15. Söz, 2. Basamak.

3- 15. Mektup, 4. Sualiniz; farklı bilgi için bk. Elmalılı Tefsiri, İsrâ 17/1, s. 3148.

4- Meryem 19/57.

5- 1. Mektup.

6- bk. 3. Lem'a, 3. Nükte.

7- Rahman, 55/33.

8- 7. Şuâ (Âyetü'l-Kübrâ), 11. Mertebe.